

ΘΕΑΤΡΟ

— Έλευθέρα Σκηνή — Θίασος Κοτοπούλη.
Β. Κιρσόν και Ά. Ούσπένσκι : « Η Σκου-
ριά ». Δράμα σε τρεις πράξεις κι' έννιά εικόνες
μέ πρόλογο (μεταφραστής : Άθηνά Σαραν-
τίδη).

Μέ τό έργο αυτό ή « Έλευθέρα Σκηνή » ένε-
καινίασε την β'. περιόδο της. Πριν ν' άρχιση ή
παράσταση ή Κα Μαρία Κοτοπούλη βγήκε στο
προσκήνιο και είπε μερικά ώραία και μετρομέ-

να λόγια για την προσπάθεια της « Έλευθέρας
Σκηνης ». Τί έκανε ως τώρα και τί θα κάνη.
Σ' ένα σημείο του λόγου της, άφου άπαρίθμησε
τό πώς θ' άνεβάση τραγωδίες του άρχαίου μας
θεάτρου, έργα ξένα της πρωτοπορίας κι' άλλα,
έπρόστεσε πώς θ' άνεβάση επίσης μέ χαρά έργα
σύγχρονων Έλλήνων. Και τότε τό άκροατήριο
έξεσπασε σ' άκράτητα χειροκροτήματα. Τό γεγο-
νός μιάς τέτοιας έτυμηγορίας της κοινής γνώμης
είναι σημαντικώτατο και πολύ εϋόϊωνο. Περι-
σότερο εϋόϊωνο από την ύπόσχεση της Κας Κο-
τοπούλη. Και μās φάνηκε πώς τά χειροκροτή-
ματα εκείνα μάλλον ήσαν διαμαρτυρία για την
μέχρι τώρα παραμέληση των σύγχρονων θεατρι-
κών έργων του τόπου μας. Ύστερα από τόν
πρόλογο αυτόν ή αυλαία άνοιξε μπρός σε μιά
σάλα κατάμεστη από θεατές.

Τό έργον των Κιρσόν και Ούσπένσκι είναι
πολύ νέο και είχε έπιτυχία όπου παίχθηκε πλην
άπ' τη Μόσχα, όπου μέ δυσφορία άκούστηκε.
Γιατί είνε ένα έργο βγαλμένο μέσα από τη σύγ-
χρονη σοβιετική Ρωσία, γραμμένο από προ-
λετάριους, πού όμως χτυπā άλύπητα τις παρα-
νομίες των μπολσεβίκων. Τόσο οί συγγραφείς
όσο και οί ήρωες του έργου, είνε επαναστάτες
ένθουσιώδεις όπαδοί του μπολσεβικισμού, μά
είναι διανοούμενοι και δε χωνεύουν ούτε τις
ύπερβολές, ούτε τις παρανομίες πού γίνονται
έν όνόματι της ιδεολογίας τους, πού διάφοροι
έπιτήδαιοι και άριβίστες την διασύρουν. Προχω-
ροϋν στον έλεγχο τους μέχρι τό σημείο να χτυ-
πήσουν και την ιερότητα του εργάτη (θανάσιμο
έγκλημα στη σοβιετική Ρωσία) λέγοντας : Κι' αν
ένας εργάτης άκόμα, είναι έκφυλος, θά τόν σα-
ρώσουμε κι' αυτόν. (Και σ' αυτό επίσης τό ση-
μείο τό κοινό της πλατείας ξεσπασε σ' άκράτητα
χειροκροτήματα).

Οί διάλογοι του έργου είνε θαυμάσιοι. Άβία-
στοι και λεπτότατα ψυχολογημένοι. Ίσως τό σύ-
νολο του έργου να μās φαινεται φλύαρο, ίσως
να υπάρχουν σκηνές περιττές, πού άτονούν τη
δραματική του γοργότητα. Μ' αυτό συμβαίνει
στην αντίληψή μας επειδή είμαστε θεατές ενός
άλλου τύπου και άγνοοϋμε τις λεπτομέρειες της
σύγχρονης Ρωσικής καθημερινότητας. Για τούς
Ρώσους θεατές οί ήθογραφικές αυτές, λεπτο-
μέρειες δε θάνε παραπανίσιες.

Τό έργο άνεβάστηκε μέ πραγματική εϋσυνει-
δησία, χωρίς να κοπή καμμιά τεχνική λεπτομέ-
ρεια. Ένας δίκαιος έπαινος αξίζει στις σκηνο-
γραφίες του κ. Κλώνη και στην ώραία μετά-
φραση της Κας Σαραντίδη. Η έκτέλεση των
ήθοποιών πολύ μελετημένη. Όλοι καλοί. Η
Κα Κοτοπούλη ήταν άντάξια του έαυτού της.
Έξαιρετική μνεία θά έπρεπε να κάνουμε για

τό δυνατό παίξιμο του κ. Γληνού (Τερέχιν)
και την άνώτερη αισθητική αντίληψη της κυ-
ρίας Παξινοϋ. Ο κ. Μινωτής έκαμε άλλο ένα
βήμα προόδου στην εξέλιξή του.